

MERITXELL CUCURELLA-JORBA

Cotlliure

no m'empenyis per viaranys de foc i flama
que em cremo, que m'esborro tota
que m'obligues a escriure'm

amb lletres de cendra
sobre llicorelles de rovell

no veus que se m'endurà la tramuntana?

(Nòmada de tu. Un quadern: 2003)

* * *

Jo la frontera la saltaré. Duc estampats per duplicat noms de ciutats de pelegrinatge. El nom del meu no poble no cal que el dugui, si així ho vols, el teu passaport. Els noms de les coses no són

[...]

Acaba la història! Imperativa me n'has fet ser tu. Acaba. Cus els dubtes amb fil doble. Posat el didal. Enfila. (Sei rimasto a piede.) Tens el semàfor

vermell, uns quants passants, i la dona-ficció de cinc cors que s'ajup a recollir el vent que perd a cada pas per la punta dels talons. Les fulles seques ballen amb les molles, més feixugues, sobre el cel envelat. Les cases no cauen per no sentir-se soles. Els abrics diversos dels passants annexos ignoren la dona del vent havent vist com han vist els regalims de les nafres molles que té rere els genolls i sabent com saben que els éssers esgarrinxats són perillosos perquè poden suportar els embats de la mort, i de l'amor. El semàfor passa al verd.

(Desamar. 2005)